Informació de l'Estranger

REALITATS I FICCIONS, SEGONS MUSSOLINI

(Ve de la pàg. 1ra.)

Roma, 24. — Sota el títol de «Realitats i ficcions», el periòdic «Il Popolo d'Italia» publica aquest matí un article de Mussolini que constitueix un gest polític internacional de gran abast. Als cercles polítics italians es concedeix a l'article una gran importància. L'interès amb què ha estat assenyalat abans de la seva aparició, el fet que tots els periodistes hagin estat invitats a reproduir-lo i que se li hagi donat la més gran difusió, indica que es compta amb aquesta exposició personal del cap del Govern italià per a aclarir la conferència de Londres sobre Espanya.

Mussolini, seguint l'exemple de la guerra amb Etiopia, oposa «el realisme a la ficció», «els interessos a les teories». Recorda el cas de les reparacions imposades a Alemanya, el dels deutes de guerra el mateix que la igualtat de principis dels Estats adherits a la S. de N. i especialment la conquista africana en la qual «Itàlia donà mostres d'empirisme pràctic».

No obstant, el mateix que durant la guerra africana, Itàlia no se separà de la S. de N., res no indica que les actuals declaracions de Mussolini anunciïn un gest definitiu.

Diu l'article: «Haurà de morir Europa en el sudari de les seves ficcions? De 20 anys ençà Europa està governada, encadenada per les ficcions que subsisteixen a tot esdeveniment històric. Hi ha la ficció de la possibilitat de pagar els deutes de guerra i —especialment per a Alemanya— la xifra astronòmicament esbalaïdora de milers de milers de milions. Es crea un òrgan que cultiva i reprodueix la ficció i fa l'apologia d'allò, com a mètode i pràctica: és la S. de N. Fins i tot la seva universalitat és una ficció, ja que hi falten grans nacions. El principi d'igualtat dels adherits a la S. de N. és una altra ficció. Es que Anglaterra és igual a Libèria? Es veritat que quan, de tant en tant, es donen satisfaccions de caràcter espectacular i formal als petits Estats, tot es prepara i es dirigeix anticipadament per homes del secretariat, que són homes de les tres grans potències que dirigeixen la S. de N.: França, Anglaterra i la U.R.S.S.

El pacifisme de la S. de N. és, per a «Il Popolo d'Italia», la ficció suprema: Els pobles se senten angoixats cada vegada que es planteja una qüestió d'importància a la S. de N. L'article conté els principis de l'aplicació de la guerra universal.

A totes aquestes ficcions «Il Popolo d'Italia» n'hi afegeix dues, de gran actualitat, que comprometen i compliquen la situació europea:

1. El fet que no es reconegui la conquista de l'Imperi etiòpic.

2. El no reconeixement de la beligerància a Franco.

«Es vol —continua dient l'article— lligar la qüestió del reconeixement a la qüestió dels voluntaris. Aquesta última qüestió és pràcticament inexistent. No enviant més reforços, és evident que el problema es resol per ell mateix, donat el terrible desgastament de la guerra. La ficció per la qual es refusa a Franco els drets de beligerant pot complicar fortament les coses, mentre que aquest reconeixement simplificaria el problema. Es continua creient que Franco és un general rebel que ha organitzat un «pronunciamiento» més i es continua creient que el veritable Govern és el de la República dominat per Moscou.»

Acaba dient: «Un dia aquestes irrealitats i aquests sofismes seran enderrocats per la realitat.»

Els nazis nacionalitzen les mines de ferro

Berlín, 24. — El general Goering, comissari del pla quadriennal, ha promulgat una ordre per la qual es

GOERING

nacionalitza la producció de ferro a Alemanya.

Aquesta ordre anuncia la creació d'una empresa nacional titulada: «Ecichswerke», per a les mines de ferro i alts forns. L'empresa és a manera d'una societat anònim.

La premsa alemanya dedica una campanya d'elogi servil a aquesta iniciativa de Goering.

El «Volkischer Bechachter» publica un article-elogi amb el següent títol: «La voluntat creada del ferro».

L'esmentat diari posa de relleu el caràcter socialista de la mesura.

El Subcomitè examinarà la setmana vinent el nou pla britànic

(Ve de la pàg. 1ra.)

xim hivern. Mussolini proposà que Itàlia enviés deu divisions i demanà al Führer que Alemanya enviés cinc divisions. Hi hagué transacció i s'acordà que fossin reduïdes a deu les

CORBIN

divisions que havien d'enviar-se a Espanya: Mussolini enviarà vuit divisions i Hitler ha promès enviar dues divisions.

La campanya contra França a proposit de la tramesa de soldats de la Legió Estrangera francesa té la finalitat de preparar l'opinió pública per a la tramesa d'aquestes divisions. Es vol crear un clima que justifiqui aquestes trameses, que es consideri que els recents incidents exigeixen aquest sacrifici per part dels dos països feixistes.

El to de la premsa segueix essent molt ferm i es continua creient que els interesos estratègics francesos exigeixen un ràpid aclariment de la situació a la Mediterrània.

LA PROXIMA REUNIO A PRIMERS DE LA SETMANA VINENT

Londres, 24.—El Sots-Comitè de no intervenció es reunirà a primers de la setmana entrant per tal d'examinar el projecte que li sotmetrà el Govern britànic a fi de posar fi a la situació estacionària en què es troba la no intervenció. Aquest projecte ha estat ja elaborat totalment pels tècnics britànics.

Als cercles ben informats es confirma que els termes exactes d'aquest projecte continuen en secret i que només seran posats a coneixement dels delegats quan se celebri la reunió del Sots-Comitè.

Per altra part, s'ignora el contingut de les converses entre Eden i els senyors Corbin i von Ribentrop

Es confirma que el projecte esmentat consisteix a demanar per escrit a les Potències que es pronunciïn punt per punt sobre el pla transaccional britànic del dia 14 del corrent mes.

EL PROBLEMA CONTINUA PLANTEJAT AMB TOTA GRAVETAT

Londres, 24.—Segons l'Agència Reuter, el problema de la no intervenció continua plantejat amb tota gravetat. Les suggestions anunciades abans-d'ahir com una gran esperança, sembla que han despertat oposicions, i no es veu cap sortida a aquest carreró.

Els elements ben informats no creuen que la qüestió de procediment serveixi de causa per a un retard tan considerable en les tasques normals del Comitè, i es manifesten disposats a rebre favorablement qualsevulla raó més substancial, encara que fos una suggestió italiana encaminada a elaborar un compromís. Si això no es produeix es tindran motius per a pensar que Itàlia no comparteix el desig britànic de fer ràpidament més eficaç la no intervenció. Es possible, àdhuc, que el Govern britànic es consideri obligat a retirar les seves proposicions i a adoptar una nova actitud en matèria de no intervenció.

PESSIMISME A LONDRES

Londres, 24.—Els diaris londinencs continuen comentant l'entollament en què es troba la no intervenció. Tots els comentaris coincideixen a afirmar que el Govern britànic continua esforçant-se per trobar un procediment que obligui les potències a prendre ràpidament una posici óconcreta i a evitar que s'aprofitin d'objeccions de pura fórmula. El to general és de pessimisme, puix que ningú no creu que s'hagi pervingut a trobar tal procediment.

Per tant, la pròxima reunió del subcomitè, que es deurà celebrar dimarts o dimecres que ve, s'esdevindrà enmig d'una atmosfera de veritable descoratjament.

UNA INFORMACIO NAZI

Berlin, 24.—El corresponsal de l'Agència DNB a París diu que sap que el nou pla britanic sobre la qüestió espanyola conté 6 o 7 capítols. Diu també que els països interessats hauran de contestar en un termini no superior a quatre dies, a fi que les respostes siguin tan poc evasives com sigui possible.

Finalment, assegura que avui arribarà a mans del Govern francès una còpia d'aquest projecte.

VON RIBBENTROP VISITA

Londres, 24. — Von Ribbentrop, ambaixador nazi a Londres, ha estat a última hora d'aquest matí al Foreign Office, on s'ha entrevistat amb el senyor Eden sobre els mitjans susceptibles de salvar les entrebancs en què es troba actualment la política de no intervenció.

Von Ribbentrop ha estimat que la dita situació s'ha agreujat considerablement des de l'última reunió del Sots-Comitè de no intervenció.

DELBOS REP CORBIN

París, 24. — Delbos ha rebut Corbin, ambaixador de França a Londres, amb el qual ha conferenciat sobre la crítica situació en què es troba el Comitè de «no intervenció» de Londres.

La U. R. S. S., país tranquil

Londres, 27. — El periòdic liberal «News Chronicle» anuncia aquest matí d'una manera sensacional una colla d'articles de Pau Winterton el qual retorna d'un viatge a la U. R. S. S.

A l'article d'introducció que es publica avui, Winterton declara que no hi ha res de cert dels rumors fets córrer per l'estranger de resultes del darrer procés de Moscou.

Declara l'articulista que ha pogut treure documentació de les fonts més diverses i personalment ha pogut veure moltes coses.

—No hi ha hagué agitació a Moscou —diu—, no hi ha hagué necessitat de tropes per a mantenir l'ordre als carrers. Lluny d'haver estat enterrada la nova Constitució és objecte de totes les converses i es preparen activament les primeres eleccions generals per a la vinent tardor.

No es tracta de dictadura militar ni de llei marcial. Tot allò que es pugui dir és que ha augmentat el control civil damunt l'Exèrcit. Es també fals que es treballi per a retornar al règim capitalista.

Hi ha diferències als ingressos però res que indiqui decadència del socialisme.

J. Mora
Ample, 46, Tel. 15646
Neveres :: Aparells de ràdio :: Portàtils :: Discos Rotllos
Facilitats de pagament

Segueix la tivantor sino-japonesa

Tientsin, 24. — Segons diu l'Estat Major nipó, el fet que hi hagi «manca de sinceritat» en la retirada de la 37.ª divisió, xinesa ha tornat a agreujar la situació.

Els japonesos diuen que, en efecte, les forces xineses de l'esmentada divisió, en lloc de retirar-se fortifiquen les posicions que ocupaven.

NORMALITAT COMPLETA A PEQUIN

Pequín, 24. — Avui, la normalitat ha estat completa a aquesta ciutat. Continuen de totes maneres, els moviments de tropes, i es considera que duraran tres o quatre dies.

Per llur part, les tropes japoneses continuen estacionades prop de Lukutxiau, i de Uangping, on es fortifiquen.

Per ara, no es creu que es reprodueixin els combats.

LES CONDICIONS JAPONESES

Xang-Hai, 24. — La Premsa xinesa de Nanquín i de Xang-Hai reconeix l'existència de l'acord del dia 17 del corrent mes entre el general Sung Xe Yuan i els militars japonesos, però creu que la calma que actualment es registra al nord de Xina és més perillosa que mai.

Els diaris denuncien que els japonesos no han evacuat llurs posicions.

Segons el diari «Tak Ung Pao», els cercles ben informats justifiquen llur inquietud per tres raons:

1. Els japonesos vigilen estretament l'execució de l'acord per part dels xinesos, la qual cosa segurament provocarà nous incidents.

2. Els japonesos insistiran perquè s'efectuï la retirada de les tropes centrals de Pao Ting, capital d'Hopei, i rebutjaran la proposició del Ministeri d'Afers Estrangers xinès, destinada a fixar un termini per a la retirada simultània de reforços.

3. Demanaran l'eliminació de tota activitat antijaponesa a Xina.

AJUDARA LA U. R. S. S. A XINA?

Xang-Hai, 24. — La premsa japonesa d'aquesta ciutat afirma que la U. R. S. S. ha promès un ajut a Xina, en el cas que es generalitzessin les hostilitats amb el Japó, ajut que consistiria en la tramesa d'avions i pilots.

Afegeix que el gennral Lepin, agregat militar soviètic, ha sortit cap a Moscou per tal d'organitzar aquest ajut.

CAP A LA UNITAT MARXISTA A FRANÇA

París, 24. — En un discurs pronunciat davant del Comitè Central del artit Comunista, reunit a Montreuil, el secretari general, Maurice Thorez, ha declarat que el partit adopta la suggerència de reunir un Congrés nacional de Comitès del Front Popular.;

Lorador ha afegit:

«Sostindrem el segon Govern del Front Popular mentre apliqui el programa que ens uneix.»

Diu que el Partit Comunista està disposat a assumir la responsabilitat del Govern en un govern puramente de Front Popular.

Ha acabat dient:

«A partir del dimars vinent, quan la reunió del Comitè d'entesa dels artits Socialista i Comunista, demanarem:

Primer. — Convocatòria d'un Congrés nacional de Comitès del Front Popular.

Segon. — Fusió immediata dels principis bàsics dels dos partits, abans que sigui signat el document definitiu. Durant el període interí, que calgui per a la constitució del partit únic, els socialistes i comunistes estaran units en la lluita contra la reacció.

El Comitè central ha clausurat la sessió als acords de «La Internacional» i «La Marselles», després ad'haver aprovat per unanimitat les resolucions proposades per Thorez.

Rètols per a aparadors
DIBUIXOS AEROGRAF
Casa Grau
PINTURA
Mercaders, 36 - Tel. 25645

DELEGACIO GENERAL D'EUSCADI A CATALUNYA

DONATIU DEL COS DE SEGURETAT DE LA PLANTILLA DE BARCELONA

Aquesta Delegació General d'Euscadi a Catalunya, ha rebut la visita del comandant habilitat, senyor Juli de la Torre, el qual, acompanyat dels caporals Lluís Arambilet i Eduard Larrea, han fet lliurament a la nostra secció d'Assistència Social, de la quantitat de 1.847 pessetes, import de la subscripció que a profit d'Euscadi va obrir la Plantilla de l'esmentat Cos de Seguretat de Barcelona.

ELS COMPANYS DEL COMITE D'AJUT A EUSCADI A FRANÇA

Per mitjà de la Brigada Internacional resident a Barcelona, els companys del Comitè d'Ajut a Euscadi a França, han fet lliurament a aquesta Delegació General a Catalunya, de 7 caixes grans contenint roba nova i ja portada, així com diversos paquets contenint també roba, la qual serà destinada als infants refugiats del País Basc.

ASSISTENCIA SOCIAL

Es prega la urgent presentació a aquest Departament de la Delegació General d'Euscadi a Catalunya, Passeig de Pi i Margall, 60, de la companya Maria Manso Berzal, per a assabentar-la d'un afer que li interessa.

* * *

Victòria Población desitja saber on es troba Josep Pedrosa, i prega al que pugui donar-li detalls, que els comuniqui a aquesta Delegació, al departament d'Assistència Social, o al domicili del sollicitant, Muntaner, 425, segona.

El que és i el que hauria d'ésser la nova economia

(Ve de la pàgina 8)

amb la política de salaris invariables, i la inutilitat contraproduent dels sacrificis que es fan en tal sentit. ¿Vol dir això que considerem que cal procedir a un augment de salaris sense més ni més, ni sense que aquest augment presenti com a contrapartida uns avantatges que superin els majors guanys que es puguin obtenir com a fruit del treball? No. El que cal fer és ordenar el treball d'una manera tal que permeti obtenir uns guanys majors, paral·lelament a un major profit per a l'economia col·lectiva, augmentant d'aquesta manera la capacitat adquisitiva de les masses.

ELS SALARIS I LA INTENSIFICACIO DE LA PRODUCCIO

Cal no caure novament en l'error d'anar a un augment de salaris fixat en un tant per cent determinat. Això seria encara més antieconòmic que el manteniment dels salaris al límit actual. El que cal fer és procedir a la coordinació dels salaris amb un augment de la producció.

Es un fet constatat la disminució de la producció en bona part d'empreses. Prou s'han llençat per part de les sindicals tota mena de consignes sobre la necessitat d'augmentar la producció. La veritat és que a força de consignes pocs resultats positius s'han obtingut. I la causa no és altra que l'haver volgut llevar l'estímul, tat necessari en les activitats del treball.

A dir veritat, dintre l'organització capitalista es seguia ja un sistema empíric en el càlcul dels salaris. Sembla com si des del 1891, en què l'enginyer Halsey va establir un sistema de primes a la producció a les fàbriques de la companyia Rand Drill, a Sherbrooke (Canadà), fins als nostres dies al món de la producció no hagués ocorregut res de nou que pogués tenir un reflex a casa nostra. Entretant, homes eminentíssims, com Willans, Rowan, Taylor, Gant i Emerson, entre altres, han arribat a l'establiment gradual de salaris justos i equitatius, i a partir de Taylor, del salari diferencial, que representa una garantia per al productor i un guany innegable per al consumidor.

Cal tenir present que en el càlcul modern dels salaris, als llocs on s'obtenen grans produccions — Estats Units, la U. R. S. S., Txecoslovàquia, principalment — es fan intervenir no menys que els sis factors següents: quantitat de producció, qualitat de producció, velocitat del treball, regularitat en la quantitat, qualitat i velocitat, forma de servir-se de l'utillatge i disminució dels desperdicis.

No tenim espai suficient per a explicar amb el detall que caldria la manera de calcular el salari modern fent-hi intervenir la totalitat, o bona part dels factors esmentats; però sí que podem dir que si deixant com a base de salaris els actuals, fent-los correspondre a una producció mínima exigible, s'establissin les primes corresponents, i més adequades per a cada indústria, als augments de producció i millores de qualitat, principalment, obtindriem a la vegada un estímul, que és traduïria en una major producció i un major guany per al treballador. Es d'aquesta manera com s'assolirien els avantatges següents:

Primera. — El treballador veuria recompensat el seu treball i augmentada la seva retribució a mesura que s'augmenta el cost de la vida.

Segona. — L'industrial, l'empresa o la col·lectivitat industrial obtindrien una disminució del preu de cost i, per tant, augment del benefici.

Tercera. — El consumidor obtindria una reducció del preu de compra i, per tant, la massa treballadora tindria una major capacitat adquisitiva.

Quarta. — S'eliminarien els paràsits del tallers i fàbriques.

Es clar que per a l'aplicació del sistema de primes caldria procedir a una reorganització de la producció, racionalitzant-la, però d'això en parlarem en l'article vinent.

F. GRAU I ROS

Vegeu LA HUMANITAT dels dies 20 i 22.

Dimarts vinent publicarem el quart article sota el títol «Racionalització de la producció i organització científica del treball».

REFUGIATS

DESITGEN CONEIXER EL PARADOR DELS SEUS FAMILIARS...

Mercè Martín Amaya, el de Rafael Peralta Martín, Josep Martín Amaya, Pere Gil Trujillo, Francesc Martín Amaya, Remei Carmona Ruiz, Remei Salido, Remei Quintero Salido, Maria Quintero Salido, Maria Peralta Fernàndez, Antoni Pareja Sànchez i Joan Pareja Sànchez.

Salvador Fernàndez de la Torre, el de Francesc de la Torre Guerrero.

Angel Díaz Díaz, el d'Isabel Díaz Sànchez.

Isabel Navarro Caravaca, el de Miquel, Joan i Manuel Pérez Navarro i Joan Pérez Díaz.

Roser Casado Ramos el del seu fill Manuel Casado Ramos.

Mercè Alcàzar Gabacho, el de Dolors Ortiz Domínguez.

Manuel Martín Alvarez, el de Manuel Martín Gambero, Maria Alvarez Sànchez, Maria, Carme, Pere, Antoni Carme i Francesc Martín Alvarez.

Didac Soler Burrezo, el de Francesca i Maria Solà Soler.

Anna Campoy Naranjo, el de Josep Campoy Ruesca.

Vicenç de las Heras Villamaña, el de Pere de las Heras Villamaña.

Notícies a l'oficina administrativa d'ajut als refugiats, passeig de Pi i Margall, 18.

CAMISERIES
DEULOFEU
Plaça de la República, 3
Call, 30 - Telèfon 19873
Rambla de les Flors, 4
Telèfon 19657
BARCELONA
PRESENTEN ACTUALMENT LES MES SELECTES NOVETATS EN
CAMISES,
PIJAMES,
CORBATES,
MITJONS,
CINTURONS, etc.
Especialitat en la mida
Preus limitats

LES LLETRES

«EL SENYOR PESOL I ALTRES PLANTES», PER SALVADOR PERARNAU -- «BIBLIOTECA LA ROSA DELS VENTS», VINT TITOLS -- «JOSEP ANSELM CLAVE», PER JOSEP LLEONART

Quan Salvador Perarnau puja a una tribuna i amb la seva veu, forta, un xic esquerdada, escomet amb fúria totes les coses divines i humanes que no rutllen com cal, aquells que no el coneguin difícilment sospitaran que es troben en presència d'un poeta autèntic, capaç d'assolir la màxima delicadesa en l'expressió i el concepte. Diríeu que Perarnau, té dues personalitats, la de l'agitador que aspira a pujar amb martellades demostèniques la rebellia del poble oprès i la del poeta, sensible a la bellesa i obert al sentiment que sap pouar imatges corprenedores en les més insospitades fonts.

Així és com Perarnau ens ha donat aquesta gentilíssima col·lecció de poemes, «El senyor Pèsol i altres plantes» que, per bé que adreçada als infants, pot i ha de llegir tota persona adulta que estimi la bona poesia. El poeta, amb simplicitat i deseiximent, però amb una profunda observació, ens acara, successivament amb la immensa majoria dels llegums i hortalitsses més populars i casolans. I amb aquesta matèria prima, que algú desnonaria amb menyspreu, el Perarnau teixeix enfilalls de versos, molts d'ells antològics, que ens fan veure com la bellesa és pertot, però cal tenir la fina percepció de l'autor per a descobrir-la sota una col o una pastanaga.

Potser dintre poc tornarem a parlar d'aquest llibret excepcional i en glossarem fragments i tot. Per avui, l'espai ens obliga a limitar-nos a felicitar el poeta, la Comissaria de Propaganda que ha editat bellament el recull i el gran dibuixant Junceda que hi ha fet unes ilustracions de mestre.

* * *

La «Rosa dels Vents», malgrat que aquestes siguin turmentoses, segueix la seva noble tasca de divulgació literària, posant a l'abast del poble a preu reduït les millors produccions nacionals i estrangeres. Cal només remarcar les signatures que integren la llista dels seus primers vint volums: Mansfield, Tagore, Trabal, Baudelaire, Esclasans, Lee, Riba, Duvernois, Oliver, Beerbohm, Benguerel, Joan Arbó, Sienkiewicgz, Lopez Picó, Supervielle, Nadal, O'Neill, Puig i Ferreter Regnier i Guerau de Liost. Aquesta simple enumeració palesa la importància de l'obra que, a profit de la Cultura i de la dignitat catalanes, ve realitzant l'infatigable Janés i Oliver, home insubstituïble que caldria «requisar» exclusivament, per al lloc que ocupa, amb preferència a cap més missió.

* * *

Una altra col·lecció digna d'encomi és la Popular Barcino que edita el nostre amic Casacuberta. El seu número 155 (aquesta xifra dóna idea de la importància de la col·lecció) és dedicat a la figura insigne de Josep Anselm Clavé, el músic del poble, creador i endegador de la filharmonia entre les nostres multitudes obreres.

Ha tingut cura de biografiar el Mestre, la ploma solvent i meritíssima del nostre estimat amic i col·laborador Josep Lleonart, el qual ha reeixit a traçar una completíssima semblança de Clavé, destriada en quatre parts, a saber: I.—Els primers dinou anys. II.—L'obra de les societats corals. III.—Clavé en la política. IV.—Darrers temps i nota bibliografia

L'associació d'aquests tres mots, Clavé, Lleonart i Editorial Barcino, fa innecessària l'adjectivació elogiosa. Queda entès que es tracta de quelcom perfecte.

* * *

En una nota propera tractarem d'una altra col·lecció, la «Univers», de la qual tenim valuosos exemplars damunt la taula, junt amb obres de Callicó, Jufresa, Jordi Juan, J. P. Fàbregas i altres. Tractarem de complimentar-los tots a mesura de l'espai limitadíssim de què disposem.

F.

EL CENTENARI DE GIACOMO LEOPARDI (1798-1837) I EL CASAL DE LA CULTURA

II

El Casal de la Cultura celebrava fa poques setmanes un acte amb la presidència del qual vaig ésser distingit. Joan Oller i Rabassa i Carles Riba feren viure el poeta Leopardi i els escenaris de la seva vida, i Alfons Maseres va llegir alguns dels «Canti» traduïts d'ell al català. En el fascicle que ara tinc davant, publicació del mateix Casal, ornat amb un gravat commovedor de Leopardi mort, hi ha uns mots commemoratius, una breu biografia sense signar, i les poesies «Il sabato del villagio» i «A Silvia», en italià i en català, traducció de Maseres. Quin to romàntic i quina contenció clàssica en aquestes poesies! Hi ha una pena, una tristesa no pas violenta, però estesa de cap a cap, com en un cos l'escalfor o la transparència blava de les venes. I de tant en tant, hi salta la desesperació de la vida, l'hostilitat entre l'home la naturalesa madrastra en una sòlida sentència cenyida, d'aquelles que els estudiants de les promocions Rubió o Maragall devien dir entre dents, amb la fruïció de sentir-se ben desgraciat, pròpia de la joventut inquieta. Però, tant com dolorós en el to, aquest Leopardi és contingut, és normal en la faula, en la descripció: clàssic. Es el poeta dels adjectius encertats, i no gens sorprenent, si no és per la seva justesa. No és dissolut com altres pessimistes. Hi trobem la petita ciutat, els paisatges, les figures, les hores d'Itàlia. Aquell fusterei que enllesteix la feina, alta nit del dissabte i el pagès, i la noia, que tornen del camp, la placeta on juga la mainada, la vella que fila asseguda al graó, les teulades i els turons parats al clar de lluna... Hi trobem la densitat emocionis que es gronxa en l'aire del dissabte, o en el reclau de carrer on Silvia broda i canta, o diu unes paraules que sonen en la quietud. Gent, llocs, hores d'Itàlia.

LEOPARDI

Suren per sobre els segles la justesa verbal que fixa el moment fugisser, l'augusta simplicitat i el dolor dels poetes. Fem acatament al poeta Leopardi, mort ara fa cent anys.

JOSEP LLEONART

Mata una dona, en fereix dues i després es mata ell

Ahir a la nit passà al carrer de Calàbria, 69, quart pis, tercera porta, un fet sagnant.

Ramon Asensi, de 65 anys d'edat, disparà una pistola i matà Antònia Rei, de 43 anys d'edat i va ferir Anneta i Rosa López, de 18 i 63 anys respectivament.

Un cop comès aquest acte, el tal Ramon Asensi es tirà de cap a un celobert i es matà.

DIABETICS
per la vostra salut compreu els aliments garantits de la
CASA SORRIBAS
Astúries, 48
Llúria, 62 (entre Consell de Cent i Aragó)
Manso, 7-2 (davant del Mercat)
Aliments especials per a delicats de l'aparell digestiu, infància etc.

Preus interesants en articles per a estiu
ALS MAGATZEMS
EL BARATO
EMPRESA OBRERA

		PESSETES
Cortines	per a galeries semi llana, molt soferts amb serrell 120 x 220	8'00
Vestits	bany per a home, punt ,colors, forma maillot	3'25
Llençols	bany, tela russa, colors sòlids, mida 90 x 110 cm.	11'00
Barnussos	grandària esplèndida, gèneres russos, colors novetat	16'00
Bosses	grans, fetes de lona, ratllades, colors novetat	8'00
Vestits	"Pescador", home, sarja especial, blau fosc, cremallera	50'00
Pantalons	home, que imiten franella, ratlles novetat	15'00
Sabates	home, lona beige, adornaments pell marró, tot sola	12'50

Actualment grandiosa venda de Sederia i Novetats

RADIO SATURNO
U. G. T. Empresa col·lectivitzada C. N. T.
Rambla de Jaume Compte, 2
Gran estoc de tota mena de peces per a la construcció d'aparells de Ràdio